

BENELUX-BUREAU VOOR DE INTELLECTUELE EIGENDOM
BESLISSING inzake OPPOSITIE
N° 2012003
van 3 mei 2018

- Opposant:** **MEO**
112 quai de l'Ouest
59000 Lille
Frankrijk
- Gemachtigde:** **Office Hanssens S.p.r.l.**
square Marie-Louise 40, Boîte 19
1000 Brussel
België
- Ingeroepen recht 1:** **Internationale inschrijving 1061747**

MEO
- Ingeroepen recht 2:** **Uniemerk 4460887**

mēo

tegen

- Verweerder:** **UCC Europe Limited**
5th Floor, 6 ST Andrew Street
EC4A 3AE Londen
Groot-Brittannië
- Gemachtigde:** **Algemeen Octrooi- en Merkenbureau B.V.**
John F. Kennedylaan 2
5612 AB Eindhoven
Nederland
- Betwiste merk:** **Benelux depot 1329950**

I. FEITEN EN PROCEDURE

A. Feiten

1. Op 4 april 2016 heeft verweerder een Benelux depot verricht van het gecombineerde woord-/beeldmerk

voor waren in klasse 30. Het depot is onder nummer 1329950 in behandeling genomen en gepubliceerd op 8 april 2016.

2. Op 23 mei 2016 heeft de opposant oppositie ingesteld tegen de inschrijving van dit depot. De oppositie is gebaseerd op de volgende eerdere merken:

- Internationale inschrijving 1061747 met aanduiding van de Europese Unie van het woordmerk MEO, ingediend en ingeschreven op 7 december 2010 voor waren en diensten in de klassen 21, 30 en 43;
- Uniemerken inschrijving 4460887 van het gecombineerde woord- /beeldmerk , ingediend op 30 mei 2005 en ingeschreven op 30 juni 2006 voor waren en diensten in de klassen 30 en 43;

3. Volgens de registers is de opposant daadwerkelijk de houder van de ingeroepen rechten.

4. De oppositie is ingesteld tegen alle waren van het betwiste depot en is gebaseerd op alle waren en diensten van de ingeroepen rechten.

5. De gronden voor de oppositie zijn deze, neergelegd in artikel 2.14, lid 1, sub a van het Benelux-verdrag inzake de intellectuele eigendom (hierna: "BVIE").

6. De proceduretaal is het Nederlands.

B. Verloop van de procedure

7. De oppositie is ontvankelijk en door het Benelux-Bureau voor de Intellectuele Eigendom (hierna: "het Bureau") ter kennis gebracht van partijen op 25 mei 2016. In de loop van de administratieve fase van de procedure hebben beide partijen argumenten ingediend en zijn er op verzoek van verweerder door opposant gebruiksbewijzen ingediend. De procedure verliep conform de daaraan gestelde eisen in het BVIE en het bijbehorende uitvoeringsreglement (hierna: "UR"). De administratieve fase is afgerond op 30 mei 2017.

II. MIDDELEN VAN DE PARTIJEN

8. De opposant dient met toepassing van artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE een oppositie bij het Bureau in, overeenkomstig de bepalingen van artikel 2.3, sub b BVIE: verwarringsgevaar omwille van de identiteit of overeenstemming van de betrokken tekens en van de (soort)gelijkheid van de waren of diensten in kwestie.

A. Argumenten opposant

9. Opposant is van mening dat de waren van het bestreden teken identiek, dan wel soortgelijk zijn aan de waren en diensten van de ingeroepen rechten.

10. Met betrekking tot de vergelijking van de tekens stelt opposant dat elke letter van de ingeroepen rechten terugkomt in het bestreden teken, in dezelfde volgorde. Het enige auditieve verschil betreft de letter C in het bestreden teken. Dit verschil is onvoldoende om de globale overeenstemming op auditief vlak weg te nemen.
11. Het onderschrift 'your coffee moment' in het bestreden teken is volgens opposant van ondergeschikt belang, omdat het beschrijvend is. Verder zorgen de kleuren en het lettertype in het bestreden teken er niet voor dat het publiek zal begrijpen dat de bestreden waren afkomstig zijn van een andere onderneming dan opposant.
12. Opposant betoogt dat de woordelementen MEO en MECO beide geen begripsmatige betekenis hebben en onderscheidend zijn. Dit verhoogt het gevaar voor verwarring.
13. Opposant verzoekt het Bureau de oppositie toe te wijzen.
14. Op verzoek van verweerder dient opposant bewijzen van gebruik in.

B. Reactie verweerder

15. Volgens verweerder verwijst opposant in zijn argumenten naar artikel 2.14b BVIE als grondslag voor de oppositie. Verweerder betoogt dat dit artikel niet bestaat, maar mocht opposant hiermee artikel 2.14 lid 1 sub b BVIE hebben bedoeld, dan volgt hieruit dat opposant eigenlijk een beroep doet op een algemeen bekend merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs, aldus verweerder. Nu dit door opposant gesteld noch bewezen is, meent verweerder dat de oppositie dient te worden afgewezen.
16. Bij de vergelijking van de tekens betoogt verweerder dat de tekens visueel verschillend zijn. Door de keuze van de kleuren en typografie heeft het bestreden teken een vrolijke en frivole uitstraling. Dit in tegenstelling tot het ingeroepen beeldmerk, dat een sobere en eenvoudige uitstraling heeft. De grafische kenmerken van het bestreden teken, alsmede de woordelementen 'your coffee moment' zorgen volgens verweerder voor een verschillend visueel totaalbeeld. Bovendien kan juist bij korte merken, zoals MEO en MECO, één letter verschil al leiden tot een andere algemene indruk.
17. De tekens zijn auditief evenmin overeenstemmend. De ingeroepen rechten bestaan uit één woord, 'meo' en het bestreden teken bestaat uit vier woorden 'meco your coffee moment'. Het bestreden teken is auditief derhalve veel langer dan de ingeroepen rechten. Ook betwist verweerder dat de letter C onvoldoende is om een duidelijk verschil te maken tussen de tekens. Door de aanwezigheid van de letter C krijgt het bestreden teken juist een 'harde' klank, in tegenstelling tot de ingeroepen rechten die een 'zachte' klank hebben. Daarnaast bevatten de ingeroepen rechten een accent aigu. De ingeroepen rechten zullen dus worden uitgesproken als "mee-o". De letters ME in het bestreden teken verwijzen naar het Engels woord 'me' en het woord 'meco' zal volgens verweerder derhalve worden uitgesproken als "mi-co".
18. Op begripsmatig vlak betoogt verweerder dat het bestreden teken wel degelijk een betekenis heeft. Het publiek in de Benelux zal de zinsnede YOUR COFFEE MOMENT begrijpen. Daarnaast stelt verweerder dat de aanduiding MECO een samentrekking is van de woorden ME en COFFEE. Dit verschil in begripsmatige betekenis zorgt ervoor dat er geen verwarring tussen de tekens te duchten is. In het onderhavige geval compenseert het begripsmatige verschil de eventuele de punten van overeenstemming op visueel en auditief vlak, aldus verweerder. Voor zover de begripsmatige betekenis in het bestreden teken niet wordt herkend is een begripsmatige vergelijking niet aan de orde.
19. Verweerder stelt dat de ingeroepen rechten hooguit zien op koffie en dat een deel van de bestreden waren niet soortgelijk is aan koffie.

20. Volgens verweerder speelt in de onderhavige zaak de mate van visuele herkenning door de consument een belangrijke rol, omdat het om supermarktartikelen c.q. gebruiksgoederen gaat. Aangezien de tekens op visueel vlak niet overeenstemmend zijn zal er derhalve geen gevaar voor verwarring bestaan, aldus verweerder.

21. In zijn reactie op de argumenten van opposant heeft verweerder verzocht om bewijzen van gebruik over te leggen voor alle waren en diensten van de ingeroepen rechten. Verweerder stelt dat de ingestuurde documenten geenszins betrekking hebben op de waren en diensten in de klasse 21 en 43 van de ingeroepen rechten, maar enkel gericht zijn op "koffie" in klasse 30. Verweerder betoogt verder dat een deel van de gebruiksbewijzen buiten de relevante periode valt, de documenten hooguit aantonen dat de ingeroepen rechten worden gebruikt als handelsnaam en dat de ingeroepen rechten niet worden gebruikt zoals geregistreerd. Bovendien is het aantal overgelegde facturen in kwantitatieve zin minimaal in het licht van de relevante markt. Verweerder concludeert dat het gebruik derhalve onvoldoende is om normaal commercieel gebruik aan te tonen van een Uniemerken voor een dagelijks consumptiegoed zoals koffie.

22. Verweerder verzoekt het Bureau de oppositie af te wijzen.

III. **BESLISSING**

A.1 **Gebruiksbewijzen**

23. In toepassing van de bepalingen van de artikelen 2.16, lid 3, sub a en 2.26, lid 2, sub a BVIE en regel 1.29 van het UR, dient het ingeroepen merk normaal gebruikt te zijn in een tijdvak van vijf jaren voorafgaand aan de datum van de publicatie van het depot waartegen de oppositie zich richt. Het betwiste depot werd gepubliceerd op 8 april 2016. De periode die in aanmerking moet worden genomen – de relevante periode – loopt dus van 8 april 2011 tot 8 april 2016.

24. Verweerder verzocht om gebruiksbewijzen van beide ingeroepen rechten, daar hij van oordeel was dat de ingeroepen rechten gebruiksplichtig waren voor de aanvang van de oppositieprocedure (zie alinea 21).

25. Aangezien het eerste ingeroepen recht een internationale registratie betreft met aanduiding van de Europese Unie dient de vaststelling van de datum waarop dit merk in de Europese Unie normaal gebruikt moet worden te worden bepaald op grond van artikel 203 van de Uniemerkenverordening 2017/1001. Dit artikel bepaalt dat:

“Voor de toepassing van artikel 18, lid 1, artikel 47, lid 2, artikel 58, lid 1, onder a), en artikel 64, lid 2, treedt de datum van de publicatie overeenkomstig artikel 190, lid 2, in de plaats van de datum van inschrijving met het oog op de vaststelling van de datum waarop het merk dat het voorwerp vormt van de internationale inschrijving waarin de Unie wordt aangeduid, in de Unie normaal gebruikt moet worden.”

26. Het eerste ingeroepen recht werd gepubliceerd op 15 november 2011. Deze datum valt binnen de relevante periode en het eerste ingeroepen recht is derhalve nog niet gebruiksplichtig. Het verzoek tot overlegging van gebruiksbewijzen voor dit ingeroepen recht is dan ook ongegrond.

27. Om proceseconomische redenen zal het Bureau eerst overgaan tot een vergelijking van het eerste ingeroepen recht (*Internationale inschrijving 1061747*) en het bestreden teken.

A.2 **Verwarringsgevaar**

28. Overeenkomstig artikel 2.14, lid 1 BVIE kan de deposant of houder van een ouder merk, binnen een termijn van twee maanden vanaf de publicatie van het depot, schriftelijk oppositie instellen bij het Bureau tegen

een merk dat in rangorde na het zijne komt, overeenkomstig de bepalingen in artikel 2.3, sub a en b BVIE of dat verwarring kan stichten met zijn algemeen bekende merk in de zin van artikel 6bis van het Verdrag van Parijs.

29. Artikel 2.3, sub a en b BVIE bepaalt: "Bij de beoordeling van de rangorde van het depot wordt rekening gehouden met de op het tijdstip van het depot bestaande en ten tijde van het geding gehandhaafde rechten op: a. gelijke, voor dezelfde waren of diensten gedeponeerde merken; b. gelijke of overeenstemmende, voor dezelfde of soortgelijke waren of diensten gedeponeerde merken, indien bij het publiek verwarring, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk, kan ontstaan."

30. Volgens vaste rechtspraak over de uitlegging van Richtlijn 2008/95/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de aanpassing van het merkenrecht der lidstaten (hierna: "Richtlijn") dient het gevaar voor verwarring bij het publiek, dat wordt gedefinieerd als het gevaar dat het publiek kan menen dat de betrokken waren of diensten van dezelfde onderneming of, in voorkomend geval, van economisch verbonden ondernemingen afkomstig zijn, globaal te worden beoordeeld, met inachtneming van alle relevante omstandigheden van het concrete geval (HvJEU, Canon, C-39/97, 29 september 1998, ECLI:EU:C:1998:442; Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, 22 juni 1999, ECLI:EU:C:1999:323; BenGH, Brouwerij Haacht/Grandes Sources belges, A 98/3, 2 oktober 2000; Marca Mode/Adidas, A 98/5, 7 juni 2002; Hoge Raad der Nederlanden, Flügel-flesje, C02/133HR, 14 november 2003, ECLI:NL:HR:2003:AK4818; Hof van Beroep te Brussel, N-20060227-1, 27 februari 2006).

Vergelijking van de waren en diensten

31. Bij de beoordeling van de soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten moet rekening worden gehouden met alle relevante factoren die de verhouding tussen de waren of diensten kenmerken. Dat zijn onder meer hun aard, bestemming en gebruik, maar ook het concurrerend dan wel complementair karakter ervan (HvJEU, arrest Canon, reeds geciteerd).

32. Bij vergelijking van de waren en diensten van het ingeroepen recht en de waren waartegen de oppositie is gericht, worden de waren en diensten in overweging genomen in de bewoordingen zoals opgenomen in het register, respectievelijk zoals aangeduid in de merkaanvraag.

33. De te vergelijken waren en diensten zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
Cl 21 Ustensiles et récipients non électriques pour le ménage ou la cuisine (ni en métaux précieux, ni en plaqué); verre brut ou mi ouvré (à l'exception du verre pour la construction); vaisselle en verre, porcelaine, faïence. <i>Gerei en vaatwerk, niet elektrisch, voor de huishouding of de keuken (niet van edelmetaal of gecoat daarmee); ruw en halfbewerkt glas (uitgezonderd glas voor bouwdoeleinden); tafelservies van glas, porselein en aardewerk.</i>	
Cl 30 Café, thé, cacao, sucre, riz, tapioca, sagou, succédanés du café; farines et préparations faites de céréales, pain, pâtisserie et confiserie; miel, sirop de mélasse; levure, poudre pour faire lever; sel, moutarde; vinaigre, sauces (condiments); épices;	Kl 30 koffie; koffiedranken; dranken op basis van koffie; koffie-extracten; koffievervangingsmiddelen; cacao; chocolade; Thee; theedranken; dranken op basis van thee; thee-extracten, theevervangingsmiddelen.

boissons à base de café, thé, cacao, chocolat. <i>Koffie, thee, cacao, suiker, rijst, tapioca, sago, koffiesurrogaten; meel en graanpreparaten, brood, banketbakkers- en suikerbakkerswaren; honing, melasse, siroop; gist, rijstmiddel; zout, mosterd; azijn, kruidensausen; specerijen; dranken op basis van koffie, thee, cacao, chocolade.</i>	
CI 43 Restauration (alimentation), hébergement temporaire et location de literie. <i>Het verstrekken van voedsel en drank, tijdelijke huisvesting en verhuur van beddengoed.</i>	
N.B. De originele taal van deze registratie is Frans. De vertaling is enkel toegevoegd om de leesbaarheid van de beslissing te bevorderen.	

34. De waren "*koffie, dranken op basis van koffie; cacao; chocolade; thee; dranken op basis van thee*" komen *expressis verbis* voor in beide warenlijsten en zijn derhalve identiek.

35. De waren "*koffiedranken; koffie-extracten*" zijn verschijningsvormen van koffie, dan wel producten met de smaak en bestanddelen van koffie en zijn derhalve sterk soortgelijk aan de "koffie" van het ingeroepen recht.

36. De waren "*koffievervangingsmiddelen*" zijn sterk soortgelijk aan koffie. Deze middelen worden eveneens bereid met water met als doel een drank te verkrijgen ter vervanging voor koffie. Het betreft concurrerende goederen die gericht zijn op hetzelfde publiek en via dezelfde verkoopkanalen verkocht worden.

37. De waren "*theedranken; thee-extracten*" zijn verschijningsvormen van thee, dan wel producten met de smaak en bestanddelen van thee en zijn derhalve sterk soortgelijk aan de waren "thee" van het ingeroepen recht.

38. De waren "*theevervangingsmiddelen*" zijn sterk soortgelijk aan thee. Deze middelen worden eveneens bereid met water met als doel een drank te verkrijgen ter vervanging van thee. Het betreft concurrerende goederen die gericht zijn op hetzelfde publiek en via dezelfde verkoopkanalen verkocht worden.

Conclusie

39. De waren van verweerder zijn deels identiek en deels sterk soortgelijk aan de waren van opposant.

Vergelijking van de tekens

40. Uit de bewoordingen van artikel 4, lid 1, sub b van de Richtlijn (vergelijk artikel 2.3, sub b BVIE), volgens dewelke "bij het publiek verwarring kan ontstaan, inhoudende de mogelijkheid van associatie met het oudere merk", volgt dat de indruk die bij de gemiddelde consument van de betrokken soort waren of diensten achterblijft, een beslissende rol speelt in de globale beoordeling van het verwarringsgevaar. De gemiddelde consument neemt een merk gewoonlijk als een geheel waar en let niet op de verschillende details ervan (HvJEU, Sabel, C-251/95, 11 november 1997, ECLI:EU:C:1997:528).

41. De globale beoordeling van het verwarringsgevaar dient wat de visuele, auditieve of begripsmatige gelijkenis van de tekens betreft te berusten op de totaalindruk die door de merken wordt opgeroepen, daarbij

onder meer rekening houdend met hun onderscheidende en dominerende bestanddelen (arresten Sabel en Lloyd, beide reeds aangehaald).

42. De totaalindruk die een samengesteld merk bij het relevante publiek nalaat, kan door een of meerdere bestanddelen ervan worden gedomineerd (HvJEU, Limonchello, C-334/05 P, 12 juni 2007, ECLI:EU:C:2007:333). Bij de beoordeling of een of meer bestanddelen van een samengesteld merk domineren, moet met name met de intrinsieke eigenschappen van elk van die bestanddelen rekening worden gehouden door deze te vergelijken met de eigenschappen van de andere bestanddelen. Bovendien kan eventueel worden bezien, hoe de verschillende bestanddelen in de configuratie van het samengestelde merk zich tot elkaar verhouden (GEU, Matratzen, T-6/01, 23 oktober 2002, ECLI:EU:T:2002:261 en El Charcutero Artesano, T-242/06, 13 december 2007, ECLI:EU:T:2007:391).

43. De te vergelijken tekens zijn de volgende:

Oppositie gebaseerd op:	Oppositie gericht tegen:
MEO	

44. Over het algemeen stemmen twee merken overeen wanneer zij in de ogen van het relevante publiek ten minste voor een deel gelijk zijn wat één of meer relevante aspecten betreft (GEU, MATRATZEN, reeds aangehaald), te weten de visuele, auditieve en begripsmatige aspecten.

Begripsmatige vergelijking

45. Het ingeroepen recht heeft geen vaststaande betekenis voor het in aanmerking komend publiek in de Benelux. Het bestreden teken heeft dat in zijn samengestelde vorm ook niet. Verweerder stelt dat het in aanmerking komend publiek het teken zal herkennen als een samentrekking van woordelementen die voor hem een concrete betekenis hebben, te weten de Engelse woorden “me” (ik, mij of me) en “coffee” (koffie), (zie alinea 18). Het Bureau is echter van oordeel dat het dominante woordelement MECO in het bestreden teken een zodanig kort woord betreft, dat daarvoor geldt dat dit (gemakkelijk) in één keer kan en zal worden waargenomen. Voor het publiek in de Benelux laat het woord MECO zich derhalve eerder lezen als een fantasiewoord in één geheel. Een begripsmatige vergelijking is dan ook niet aan de orde.

46. Het onderschrift van het bestreden teken YOUR COFFEE MOMENT heeft een uitsluitend beschrijvende (en daarnaast aanprijzende) betekenis. Het betekent, vrij vertaald uit het Engels, “jouw koffie moment”. Het publiek zal over het algemeen een beschrijvend bestanddeel van een samengesteld merk niet beschouwen als het onderscheidende en dominerende bestanddeel van de door dit merk opgeroepen totaalindruk (zie GEU, Budmen, T-129/01, 3 juli 2003, ECLI:EU:T:2003:184). Dit kan derhalve niet bijdragen aan een eventuele begripsmatige neutralisering.

Visuele vergelijking

47. Het ingeroepen recht MEO is een zuiver woordmerk dat bestaat uit drie letters. Het bestreden teken bestaat uit een gecombineerd woord-/beeldmerk. De woordelementen bestaan uit de aanduiding MECO, weergegeven in hoofdletters waarbij elke letter een andere kleur heeft met daarin een witte lijn in de vorm van die letter, met daaronder het onderschrift YOUR COFFEE MOMENT, geplaatst tussen twee witte strepen en

weergegeven kleinere witte hoofdletters. De woordelementen hebben als achtergrond een roodgekleurd rechthoekig kader waarvan de onderkant is gekarteld.

48. Bij samengestelde tekens (woord- en beeldelement) heeft het woordelement vaak een grotere impact op de consument dan het beeldelement. Reden hiervoor is dat het publiek de tekens niet steeds analyseert en vaak naar het teken verwijst door gebruik te maken van het woordelement (zie in die zin ook GEU, SELENIUM-ACE, T-312/03, 14 juli 2005, ECLI:EU:T:2005:289). In casu zijn de beeldelementen in het bestreden teken niet te veronachtzamen, maar het Bureau overweegt dat het woordelement MECO, met name door de grootte van de letters en de centrale positie in het geheel een zeer prominente plek inneemt.

49. Gezien de grootte, de ondergeschikte positie in het geheel en de beschrijvende betekenis van het onderschrift YOUR COFFEE MOMENT, zal deze zinsnede niet de aandacht van het publiek trekken.

50. Het ingeroepen recht en het bestreden teken zijn identiek in hun twee aanvangsletters. Ook is de slotletter hetzelfde. Tussen de identieke aanvangsletters en slotletter is in het bestreden teken de letter C geplaatst. Hoewel bij korte merken de verschillen eerder opvallen dan bij langere merken, kan de overeenkomst van drie van de vier letters, met een min of meer zelfde plaatsing, niet worden veronachtzaamd. Er is volgens het Bureau dan ook sprake van een zekere mate van visuele overeenstemming tussen merk en teken.

51. De tekens zijn in visueel opzicht in zekere mate overeenstemmend.

Auditieve vergelijking

52. Wat de vergelijking op auditief vlak betreft, dient eraan te worden herinnerd dat – strikt genomen – de fonetische weergave van een samengesteld teken overeenkomt met die van de woordbestanddelen ervan, ongeacht de grafische kenmerken van deze bestanddelen, die veeleer aan de orde komen in het kader van het onderzoek van het visuele aspect van het teken (zie arresten Gerecht EU van 25 mei 2005, PC WORKS, T-352/02, ECLI:EU:T:2005:176 en van 21 april 2010, Thai Silk, T-361/08, ECLI:EU:T:2010:152).

53. Gezien de plaats in het geheel en de grootte van het gebruikte lettertype is het Bureau van oordeel dat het element MECO dominerend is in het bestreden teken. Hierbij geldt dat niet kan worden uitgesloten dat het onderschrift YOUR COFFEE MOMENT zelfs in het geheel niet zal worden uitgesproken wanneer aan het bestreden teken wordt gerefereerd (zie GEU, Green by Missako, T-162/08, 11 november 2009, ECLI:EU:T:2009:432), ook gezien de beschrijvende betekenis. Bovendien zal een merk dat bestaat uit meerdere elementen over het algemeen worden afgekort tot iets dat makkelijk is uit te spreken (GEU, arrest Brothers by Camper, T-43/05, 30 november 2006, ECLI:EU:T:2006:370).

54. In auditief opzicht geldt dat de dominerende woordelementen van merk en teken beide bestaan uit twee lettergrepen. Het ingeroepen recht MEO wordt uitgesproken als “mé-o”. Het bestreden teken MECO als “mé-ko”. Voor zowel het Nederlands- als Franstalig publiek zijn de eerste en de laatste klank auditief identiek; enkel de middenklank van het bestreden teken, door de toevoeging van de letter C, is verschillend. Ondanks dat het korte merken betreft is het Bureau van oordeel dat er sprake is van auditieve overeenstemming gezien de identieke begin- en eindklank.

55. Verweerder is van oordeel dat het bestreden teken ‘op zijn Engels’ zal worden uitgesproken als “mi-ko”, omdat het zal worden opgevat als een samentrekking van de Engelse woorden “me” en “coffee”. Zoals hierboven is aangegeven (zie alinea 45) is het Bureau van oordeel dat het publiek het woord MECO niet op deze wijze zal opvatten. Zelfs indien het publiek het woord MECO wel zou uitspreken als “mi-ko”, is er in dit geval sprake van een zekere mate van overeenstemming in de uitspraak van de twee tekens in hun geheel beschouwd, doordat beide tekens slechts uit twee lettergrepen bestaan en de eerste en laatste letter op identieke wijze zullen worden uitgesproken.

56. In het licht van het bovenstaande is het Bureau van oordeel dat er ten minste sprake is van een zekere mate van auditieve overeenstemming.

Conclusie

57. De tekens zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend. Een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde.

A.2. Globale beoordeling

58. Bij de beoordeling van het gevaar voor verwarring spelen met name de aandacht van het publiek, de (soort)gelijkheid van de waren en diensten en de overeenstemming van de tekens een rol.

59. De gemiddelde consument wordt geacht redelijk oplettend, geïnformeerd en omzichtig te zijn. Het aandachtsniveau van de gemiddelde consument kan variëren naar gelang van de soort waren of diensten waarom het gaat (arrest Lloyd Schuhfabrik Meyer, reeds geciteerd). De betrokken waren zijn uit hun aard gericht op het grote publiek, waarbij van een normaal aandachtsniveau moet worden uitgegaan.

60. Het verwarringsgevaar is des te groter naarmate de onderscheidingskracht van het oudere merk sterker is. Merken die hetzij van huis uit, hetzij wegens hun bekendheid op de markt, een sterke onderscheidingskracht hebben, genieten dus een ruimere bescherming dan merken met een geringe onderscheidingskracht (HvJEU, Canon, Sabel en Lloyd Schuhfabrik Meyer, alle reeds geciteerd). Het ingeroepen recht beschikt van huis uit over een normaal onderscheidend vermogen, aangezien het geen kenmerk beschrijft van de waren en diensten in kwestie.

61. De globale beoordeling van het gevaar voor verwarring veronderstelt een zekere onderlinge samenhang tussen de in aanmerking te nemen factoren, met name tussen de overeenstemming van de merken en de soortgelijkheid van de waren of diensten waarop zij betrekking hebben. Zo kan een geringe mate van soortgelijkheid van de betrokken waren of diensten worden gecompenseerd door een hoge mate van overeenstemming tussen de merken, en omgekeerd (arresten Canon en Lloyd Schuhfabrik Meyer, beide reeds geciteerd).

62. De waren zijn deels identiek en deels sterk soortgelijk. De tekens zijn visueel en auditief in zekere mate overeenstemmend en een begripsmatige vergelijking is niet aan de orde. In het licht van de voorgaande overwegingen is het Bureau van oordeel dat het publiek, wanneer het met beide tekens wordt geconfronteerd, kan menen dat de onderhavige waren afkomstig zijn van dezelfde of een economisch verbonden onderneming.

B. Overige factoren

63. Verweerder stelt dat opposant zich enkel beroept op artikel 2.14, lid 1, sub b BVIE en in dat kader niet heeft onderbouwd dat er sprake is van een algemeen bekend merk in de zin van het Verdrag van Parijs, zodat om die reden de oppositie dient te worden afgewezen (zie overweging 15). Opposant heeft echter op het oppositieformulier duidelijk aangegeven op welke oudere merken de oppositie was gebaseerd en het Bureau heeft dit in de kennisgeving van ontvankelijkheid meegedeeld aan verweerder. De oppositie was niet gebaseerd op een algemeen bekend merk in de zin van het Verdrag van Parijs, zodat duidelijk was dat artikel 2.14, lid 1, sub a BVIE ten grondslag lag aan de oppositie. De argumenten van opposant bevatten weliswaar enkel een verwijzing naar artikel 2.14b BVIE, echter het Bureau is van oordeel dat uit de verdere inhoud van de argumenten voldoende kenbaar is dat opposant zich baseert op artikel 2.14, lid 1 sub a jo. artikel 2.3 sub b BVIE.

C. Conclusie

64. Op grond van het voorgaande besluit het Bureau dat er sprake is van gevaar voor verwarring.
65. Aangezien de oppositie reeds slaagt op basis van het eerste ingeroepen recht, kan het tweede ingeroepen recht, alsmede de beoordeling van de gebruiksbewijzen daarvan, buiten beschouwing blijven.

IV. BESLUIT

66. De oppositie met nummer 2012003 wordt toegewezen.
67. Het Benelux depot met nummer 1329950 wordt niet ingeschreven.
68. De verweerder is 1.030 euro verschuldigd aan de opposant op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE juncto regel 1.32, lid 3 UR, aangezien de oppositie geheel toegewezen wordt. Deze beslissing vormt executoriale titel op grond van artikel 2.16, lid 5 BVIE.

Den Haag, 3 mei 2018

Eline Schiebroek
(rapporteur)

Pieter Veeze

Diter Wuytens

Administratieve behandelaar: Erica Hartinger